GÁBORÉLET

2022 SZEPTEMBER

- Tanévnyitó
- Nyári tábor
- Sztárinterjú Kiss Gergely olimpiai bajnok vízilabdázóval

Tartalomjegyzék

Becsöngettek…….....…....…….……..…….3

Ifi szemmel…….....4

Régen volt, hogy is volt……...……...….5

A hónap sztárja: Kiss Gergely…….....……...……..……...7

Búcsúzó tanárunk…….…...……9

A hónap könyve…….…..11

Az én sportom…….…..…….....…..12

Tábori élmények……..……...…13

Ti mondtátok; A hónap vicce…….……...……14

Életképek…….15

Gáborélet iskolai folyóirat 2022/23 (X. évfolyam, 88. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Galambos Anna 8.a, Bakos Viktória 7.a, Mihályfi Molli Fanni 7.b, Sütő Fanni 7.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: https://gaboriskola.edu.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings

Becsöngettek…

Kedves Gyerekek!

Véget ért a nyári szünidő, újra elkezdődött az iskola. Tudjuk, hogy mindenki sajnálkozva, kissé szomorúan mondja ki ezt a mondatot, az arcotok azonban egészen másról árulkodik. Az öröm látszik rajta, hogy újra viszontlátjátok társaitokat, elmesélhetitek egymásnak nyári élményeiteket, és újra jókat nevethettek együtt. Ezek már az itt is látható tanévnyitó képein is felfedezhetők. Mi is megpróbálunk ilyen hangulatban hozzákezdeni a tanévhez. Ezért is folytatjuk a suliújságot, hogy ezzel is vidám perceket vigyünk iskolai életetekbe. Noha új a tanév, mi a régit sem szeretnénk feledni, ezért búcsúzik tőlünk Mónika néni, Dalma néni és Bori néni, akik sajnos már más településeken, más iskolákban tanítanak ettől a tanévtől. A tavalyi helyszínen, Soltvadkerten újra volt nyári tábor, erről olvashattok beszámolót egy diák és egy ifi szemszögéből is, illetve képeket is láthattok róla. „A hónap sztárja" rovatunkban ezúttal egy háromszoros olimpiai bajnok, a vízilabdázó Kiss Gergely adott interjút nekünk. Nem maradnak ki az előző tanév során megszokott rovatok, a „Régen volt, hogy is volt", „Az én sportom", „A hónap könyve", „A hónap vicce" és a „Ti mondtátok" című összeállítás sem. Az idei tanévre kívánunk Nektek eredményes tanulást és örömmel teli iskolai perceket! A Gáboréletet ebben a tanévben is havonta olvashatjátok majd az iskola honlapján és facebook oldalunkon. Ne feledjétek, a Gáborélet továbbra is rólatok és Nektek szól majd!

Erdős Levente

Ifi szemmel

Fejes Attila

Az idei tábor kicsit rendhagyó volt az előzőkhez képest, mivel közel annyi ifi ment, mint diák. Ez egy kicsit furcsa volt, mivel egy rajhoz nem a megszokott 2-4 ifi, hanem akár 6-10 ifi is tartozott. A játékok lebonyolítása egész tábor alatt könnyebben ment, mint szokott, pont emiatt. Minden nap a reggeli keltésre rengeteg ifi jelentkező volt. A tábor helyszíne nekem még mindig szokatlan volt, mivel Káptalafüredhez szoktam hozzá, és az elrendezése is teljesen más. Nekem jobban tetszett Soltvadkert elrendezése, mert sokkal jobban áttekinthető az egész tábor területe, nincs elkülönülés (kistábor – nagytábor), sokkal jobban átjárható. A strandon rengeteg finom ételt kóstolhattunk meg, bár ahogy néztem, a Nutellás palacsinta volt a legkelendőbb, de nem számomra, mert én nem szeretem. A gyrostól a főételekig majdhogynem minden kapható volt. Ezáltal, aki nem találta kedvére valónak a táborban lévő ebédet, annak sem volt szüksége elkeseredésre, mert a strandon bőven volt választék, amik közül válogathatott. A programok közül szerintem a legnagyobb sikert a „vizes nap” hozta, ahol a diákok versengtek, ki azért, hogy ne locsolják le, ki pedig pont az ellenkezőjéért. Ügyességi feladatok voltak vagy éppen gondolkodtató kérdésekre kellett válaszolni, és a legvégén pedig vízibombákkal dobálhatták meg az ifiket. A Sherlock nyomozói nagyon ügyesen szerepeltek idén is, mikor ki kellett találni, hogy mi is történhetett a Disney gálán. Jobbnál jobb kérdéseket tettek fel, amivel megszülettek a jó megfejtések. Idén én is a nyomozók között próbálhattam ki magam két másodikos kíséretében. Nagyon izgalmasnak találtam, hogy milyen ügyesen jönnek rá a dolgokra, és áll bennük is össze a megfejtés. Személy szerint, nekem a legjobban a kézműves nap tetszett, ahol kötélbábuk készítésénél segítettem. Azt tapasztaltam, hogy miután megtanulták a diákok, hogyan is kell csinálni, pillanatok alatt ügyesebben, gyorsabban, jobb bábukat készítettek, mint mi. Összességében úgy gondolom, hogy az idei Soltvadkerten megrendezett Gábor Tábor volt az egyik legjobb az eddigiekhez képest. Csak akkor lehet ennél is jobb, ha jövőre még több diák tudna eljönni.

Régen volt, hogy is volt…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Micsutka Kriszta, a Nádasdy utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

Csupán másfél évig jártam a "Jókaiba", viszont azok voltak a kedvenc éveim, 2011-2012-ben. Szüleim hetedik év közben hoztak át ide. Emlékszem, az első napokban szinte rettegtem, hiszen egy zárt közösségbe kellett beilleszkednem, de pár héttel később már annyira befogadtak, mintha mindig is osztálytársak lettünk volna. Kis Anikó néninek hívták az osztályfőnökünket, aki a matekot is tanította.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanulás?

Sajnos azóta nem jártam ott, és sok akkori tanárom is nyugdíjba ment már. Láttam, hogy lecserélték az öreg faajtót, ami az iskola bejáratánál volt, pedig a mai napig megvan az érzés, amikor késve siettem be reggel, és alig bírtam kinyitni, annyira nehéz volt.

Milyen ma már különlegesnek mondható, emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

Egy rendezvény nagyon megmaradt számomra, egy farsangon bajor sörtáncos műsorunk volt, ekkor ismerkedtem meg a jelenlegi párommal, és már közös barátainkkal, akik öreg diákként visszajöttek látogatóba. Imádtuk a farsangi bulikat szervezni, az egyik évben büfésként tevékenykedtünk, míg a következőben a szellemkastélyt csinálhattuk az osztálytársaimmal.

Mely tanáraidra emlékszel vissza szívesen?

Nincs olyan tanár, akinek felnőtt fejjel ne köszönhetnék sokat. Levente bácsi humora, Zoli bácsi határozottsága, Gyula bácsi aranyköpései (melyeket a mai napig szívesen emlegetünk), Anikó néni végtelen türelme mind rengeteget hozzáadatott a személyiségemhez. Pont abban az időszakban kerültem

ide, amikor elért engem is a tinikori lázadás, ezek az emberek teret adtak, de mégsem ész nélkül, ha túlléptem egy határt, következetesek voltak, de sosem igazan szigorúak. Annak ellenére, hogy az osztály egyik legnagyobb szájú, legelevenebb gyereke voltam, remélem, ők is szívesen emlékeznek vissza rám!

Miért szerettél ide járni?

Én itt tanultam meg a betyárbecsületet, és az összetartás lényegét. Sosem úgy jöttünk be reggelente, hogy megint egy unalmas sulis nap, hanem mintha örökké nyaralnánk. (Persze azért tanultunk is.) Az „örökké”-nek végé szakadt a ballagásunkkor, ahol szinte mindannyian sírtunk. Van, akivel megmaradt a barátság, de azt a legkört már semmi sem fogja visszahozni. Idén nyáron, egy eseményen összefutottam Levente bácsival és Zoli bácsival is, és felelevenítettük a 10 evvel ezelőtti emlékeket. Őrülök, hogy egy ilyen közösség tagja lehetettem, és ilyen tanáraim lehettek, akik 10 évvel később sem felejtettek el, és még koccintottunk is a régi szép időkre.

Búcsúzó tanárunk:

- Egriné Németh Mónika néni

2022 nyarán családommal úgy döntöttünk, hogy elköltözünk Budapestről. Nem tanítottam ebben a suliban sokáig, de ezalatt a 2 év alatt nagyon megkedveltem a gyerekeket és az intézményünkben tanító, dolgozó kollégákat. Hiányozni fog a gyerekek közvetlensége, a kollégák segítőkészsége, kedvessége. Sajnos a COVID szűkre szabta az iskola által szervezett programokat, melyekről az hírlik, hogy szenzációsan jók szoktak lenni (pl. farsangi, karácsonyi, adventi programok és még sorolhatnám). Örülök, hogy az év végi Művészeti Fesztivál hangulatát viszont megtapasztalhattam. A kollégák és a gyerekek szíve-lelke benne volt. Hiányozni fognak az általam tanított kislurkók mindegyike, de leginkább Tünde néni és a 4.a osztályba járó gyerekek, sajnálom, hogy csak két évet tölthettünk együtt. Kívánom, hogy a körülöttünk lévő zűrzavaros világban is sikerüljön továbbra is emberséges, összetartó közösségnek maradni!

A hónap sztárja:

Kiss Gergely

Mindig nagy büszkeség, mikor olimpiai bajnok nyilatkozik iskolaújságunknak, az viszont abszolút kuriózum, ha egy háromszoros olimpiai bajnok ad interjút iskolánknak. Kiss Gergely kulcsembere volt annak a minden idők talán egyik legjobb vízilabda válogatottjának, amelyik három egymást követő ötkarikás játékokon is diadalmaskodott (2000. Sydney, 2004. Athén, 2008. Peking). De ezen kívül is gyakorlatilag mindent megnyert, amit lehetett, volt világ- és Európa-bajnok, az év vízilabdázója, több állami kitüntetést is kapott és életrajzi könyve is jelent meg. Nagyon készségesen állt rendelkezésünkre.

Mikor és miért kezdett el vízilabdázni?

Hat évesen tanultam meg úszni, aztán hamar beleszerettem a vízilabdába: víz, csapat, labda, meccsek - nekem való sportág volt.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Kiskoromban autószerelő, határőr, aztán kb. 11 évesen már olimpiai bajnok vízilabdázó és jogász.

Melyek voltak a kedvenc tantárgyai általános iskolában?

Töri, magyar, angol, tesi.

Voltak-e iskolai csínytevései? Ha igen, írna egyet?

Persze… Egyszer például egy dobbantóról zsákoltam, és leszakítottam a fa palánkot.

Hogyan dőlt el, hogy komolyan fog a vízilabdával foglalkozni?

Mindig annyira felfelé játszottam a nagyoknál, hogy a sok kihívás repített előre.

Mi volt a legfelemelőbb pillanat pályafutásában?

Természetesen a három olimpiai aranyérem, de sokszáz más felemelő pillanat is volt, például 42 évesen a búcsúmeccsem 4000 néző előtt.

Mi volt a legnehezebb időszaka pályafutása során?

19 évesen egyszerre kellett érettségiznem, felvételiznem, készülnöm, edzenem 3 csapatban is és a nagypapám is ekkor hunyt el.

Miért fontos a tanulás a sport mellett?

Testünk, lelkünk, agyunk - mindhárom egyaránt nagyon fontos, ezért vigyázni kell rájuk, ápolni kell őket.

Mit mondana a most sportoló gyerekeknek, hogyan lehetnek sikeresek?

Tanuljanak meg a túl sok külső hatás ellenére koncentrálni és kitartóan küzdeni a céljaikért, mert sokkal többet kell a saját dolgunkra figyelni az átlagosnál, és sokkal több nehézséget, kényelmetlenséget kell tudnunk legyőzni az átlagosnál. (A sok internet használat, ezerféle külső hatás és sokszor a kényeztetés ellenére céltudatosan kell haladni, és nem szabad feladni a harcot néhány “probléma” miatt.)

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

A családom legyen mindig egészséges és vidám!

Búcsúzó tanárunk:

Herczeg Zoltánné - Bori néni

Elköszön a nyár, így eljött az idő, hogy elköszönjek én is..... Csodálatos volt az a négy esztendő, melyet veletek tölthettem. A diákokkal, a szülőkkel és nem utolsó sorban nagyra becsült kollégáimmal, napi társammal, Emőke nénivel. Inspiráló, izgalmas, színes a közösségetek. Megbecsülendő.

Miért mentem el? -merül fel mindenkiben a kérdés. A válasz egyszerű. A benzinárak valamint a januárban elszenvedett balesetem pszichikus terhe arra kényszeritett, hogy fájó szívvel, de elköszönjek ettől a csodálatos iskolától, a Kispesti Gábor Áron Általános Iskola közösségétől. Messze lakom, messze élek.

A búcsú a jövő mindennapjainak szól, de nem a már megélt pillanatoknak. Tiszta, boldog szívvel emlékszem a matekórákra, a rajzolás örömére a gyerkőcökkel, az ebédekre, az udvari játékra, a nevetésekre, a magasztos pillanatokra, a remek műsorszámokra a rendezvényeken, a szórakoztató barkácsolásokra, a vadregényes kirándulásokra, a közös fagyizásokra, a pályaorientációs foglalkozásokra a nagyobbakkal. A beszélgetésekre, a kacagásokra minden kollégámmal. A lángossütésre! Veletek leszek, mert remélem, az átadott tudást a gyermekek magukban viszik tovább. Veletek leszek, mert egy darabig apróságokról eszetekbe jutok. Őrizzétek rólam a szép emlékeket, s csak zárójelben jegyzem meg, a rosszakat mindenki felejtse el. Nekem is fáj, hogy elhagyom ezt a csodás helyet. Ha megsegít a gondviselés, és engedélyt kapunk a Külső-Pesti Tankerülettől, lehetőségem lesz kifejezni nagyrabecsülésemet egy pályaorientációs webtartalommal. Elsőként rendelkeztek majd „támogató pályaorientációval", amely lépésről-lépésre átsegít a pályaorientáció folyamatán. Ha beindul, már akár 5. évfolyamtól nézegethetitek. Sok gondolatot találtok benne, amely mindenkinek más-más módon segíthet. Ha nem valósul meg, akkor is gazdag és izgalmas 4 év áll mögöttünk, melyet a szívembe zártam.

Köszönöm, hogy befogadtatok és megengedtétek nekem, hogy a közösségetek része lehessek!

Búcsúzó tanárunk:

- Horváth Dalma néni

2016 őszén kerültem az iskolába, mint napközis nevelő tanár, volt kollégánk Banka Zoli bácsi hatodik évfolyamos osztályába. Bár sok év kihagyás után, de hamar beleszoktam a gyerekekkel való foglalkozásba, ebben nagy segítségemre volt, hogy egy nagyon jó közösségbe csöppentem. Nagyon jó tanári közösség fogadott, emberséges és barátságos légkörben kezdhettem ismét a tanítást. Már az első év második félévében megkaptam a lehetőséget, hogy ének- zene szakos tanárként is kamatoztathassam a tudásomat. Örömmel láttam neki a feladatomnak, hiszen egész pici korom óta a zene központi helyet foglalt el az életemben, így arra törekedtem, hogy az ott tanulókkal is megoszthassam a zene csodálatos világának legalább parányi részét. Hamarosan énekkart is alapítottam az iskola énekből tehetséges tanulóival, ez még jobbá, bensőségesebbé tette a kapcsolatomat velük, csodálatos pillanatokat élhettünk át, amikor együtt készültünk egy-egy nagyobb előadásra, amit siker koronázott. Ilyen volt a két művészeti fesztivál és a számos ünnepély. Számomra minden velük megélt siker, pillanat felejthetetlen emlék marad. A legviccesebb pillanat talán az volt, amikor az egyik osztály kiparodizálta a tanári kart az egyik farsangi mulatságon, soha nem felejtem el ahogyan az egyik fiú bújt a személyembe. (Te jó ég, az a fekete paróka, no meg a vörös rúzs… ☺)

Sok szép emlék maradt, sok színes pillanat a szürke hétköznapokban, amikből lassan 6 év lett. Ez év augusztusában az élet választás elé tett, tovább kellett lépnem, új iskolába(gimnáziumba) kerültem át, de mindezen változások ellenére minden Gábor Áron iskolában eltöltött pillanat érték marad számomra úgy a gyerekek, mint a kollegáim tekintetében.

Búcsúzóul szeretném üzenni a gyerekeknek: Élmény volt megismerni mindannyiukat, remélem, hogy az életben sikeres és boldog emberekké válnak, mert megérdemlik! A kollegáknak pedig szeretném elmondani, hogy kitartás - mert megéri minden pillanata!

A hónap könyve

Valentina Nazarova: A titkos dal

A 24 éves Nika Londonban tanul, és látszólag gondtalanul éli életét. Azonban még mindig egy régi fájdalom gyötri. Amikor 13 éves volt, nővére, Jenia nyomtalanul eltűnt egy Notown nevű angol kisvárosból. Egyetlen dolgot hagyott hátra maga után, mégpedig a kultikus rockzenegyűjteményét. Nika a zenébe menekül, remélve, hogy nővére dalai pótolják a testvéri és szülői szeretetet. Nővére dalai segítenek neki felejteni. Nika rájön, hogy ki kell derítenie, mi történt 8 évvel ezelőtt a nővérével. Kiposztolja nővére egyik képét a Facebookra, abban reménykedve, hátha valaki esetleg felismeri. Bejegyzésére sokan reagálnak, sőt, egy nő azt állítja magáról, hogy ő volt Jen legjobb barátnője. Nika ahogy ezt meglátja, egyből elindul Notownba.

Szerintem ez a könyv teljes mértékben leírja azt, hogy mennyire rossz is tud lenni a világ, és hogy néha a dolgok mennyire reménytelenek is tudnak lenni, viszont soha nem szabad feladni, ahogy a regény főhőse, Nika sem adta fel a keresést, hogy megtalálja nővérét.

Az, hogy vajon sikerül-e megtudnia, mi lett nővérével, megtudhatja bárki, aki elolvassa ezt a könyvet. ☺

Bakos Viktória 7.a

Az én sportom – Sütő Fanni, futsalkapus

A futsal a nagypályás foci kistestvére. Mind a szabályok, mind a méretek mások hozzá képest. Első körben a helyszín: a futsalt kispályán és általában teremben játszák; a játékosok száma: 4+1 fő; az időtartam: 2×20 perc.

Vannak szabályok, amik szintén másabbak a nagypályához képest. Ilyen például, hogy a kapus nem passzolhat a játékosnak vissza, hacsak az ellenfél bele nem ér. Egy-egy bedobásra, indításra 5 másodperc áll rendelkezésre, így gondolkodás nélkül pörög a mérkőzés.

A pálya keményebb ezért könnyebb sérülést szerezni. A rendelkezésre álló idő miatt sokkal dinamikusabb, technikásabb, mint a nagypályás verzió. Kapusként is sokkal megterhelőbb fizikálisan és mentálisan is a tempója miatt. Egy mérkőzésen akár 30 gól is születhet, nekem kapusként az a dolgom, hogy ezt ne én engedjem be. Én a REAC-ban kezdtem ezt a sportot, aztán a BVSC-nél az egyik edző megkérdezte, hogy szívesen játszanék-e náluk, én pedig belementem. Jelenleg pedig már az Újpest csapatánál játszom.

Futsalkapusnak lenni azért jó, én legalábbis azért szeretem, mert te vagy a csapat szíve, neked kell hátulról bíztatni és segíteni a csapattársakat. Ez a sport hobbinak is nagyon jó, de én ezt jobban szeretem komolyan csinálni. Mindezt összegezve én nagyon szeretem ezt a sportot.

Sütő Fanni (7.a)

Tábori élmények

Gábor tábor, ez az a tábor, amit egész évben várok. Úgy gondolom, ezzel nem vagyok egyedül, velem együtt még sokan várják.

Amikor végre, nagy nehezen elérkezik március környéke, és Anna néni hozza a táboros jelentkezési lapokat, izgatottan viszem haza, és kérdezem otthon, hogy mehetek? A választ úgyis tudom, ott a helyem.

Elérkezik a várva várt nap, indulunk a táborba. Gyülekező az iskola előtt, majd kisvártatva indul a busz Soltvadkertre. Érkezés után elfoglaljuk a szálláshelyet, majd este zászlófelvonás.

Rengeteg élmény, szórakozás, kreatív és érdekes programok, zöldnap és sportnap vár.

Személyes kedvencem például a bátorság próba, ahol éjszaka indulunk útnak csapatonként, és az ifik ijesztgetnek minket. Illetve volt idén még kedvencem, ami vicces volt, a Sherlock Holmes játék. Ahol Gábor bá' a testnevelés földi félisteneként Herkulesnek öltözött, és Csongor bácsi vega egeret evő Csizmás kandúrja már-már történelem. És ki tudná elfelejteni Szörnyellát, aki a pipájával rám hozta a frászt, a két éneklő sellőlányt, Aranyhajat, Pán Pétert és még sok más szereplőt.

Nagyon hálás vagyok a tanároknak és az ifiknek, akik a játékokkal és az esti diszkókkal sok szép élményt okoztak, amik mindig eszembe jutnak, ha csak meglátom otthon a szárítón vagy magamra húzom a tábor végén kapott táboros pólómat, amit a táborban jelenlévők aláírása díszít.

Átadtunk egy naplót is Erzsi néninek a Gábor táborról, amit az 5. b-vel (most már 6.b-vel) közösen készítettünk.

És végezetül: Ha érdekel a móka, mámor, vár téged a Gábor tábor! ☺

Mihályfi Molli Fanni 6.b

Ti mondtátok…

„*Az ember nem a majmoktól származik, csak az eszük közös…”* (Helyesen: az ősük közös)

„Egy mondat a beszélő szándéka szerint lehet például felsóhajtó…”

Milyen szófajú a „szép” szavunk? *„Attól függ, hogy néz ki az illető…”*

A hónap vicce

„Tisztelt Szülő!
Gyermeküket a technika órán nem hajlandó mosogatni, ezért megintem!
- Tisztelt Tanárnő!
Gyerekem itthon sem hajlandó mosogatni. Intse!…”

(Galambos Anna 8.a)

90 éves

90 éves

90 éves

